

fessoren oplyste om, at de nu maatte løbe snart ud i Smallegade til Sporvejsselskabets Stalde og snart hen paa Landbohøjskolen, og at det ikke blot var saaledes, at de snart maatte løbe baade til Kreti og Pleti, men at der ogsaa derude paa Landbohøjskolen var højst usunde Forhold for deres Heste. Men da saa i Udvalget den sidste ærede Taler, der jo mere end vi andre er kendt med de militære Etablissementer, gav den Oplysning, at man lige ved Anstalten nede ved Frederiksholms Kanal havde den gamle Hestgardestald og spurgte, hvorfor man ikke benyttede den, havde Professoren ikke noget at sige dertil. Det bliver jo sagt, at vi Bønder have den Fejl at være noget mistænksomme, og det er maaske gaaet over i Kødet paa os, fordi vi ere blevne narrede saa tidt, men naar vi se Sagkundskaben optræde saaledes, er det ikke saa underligt, om vi blive noget mistænksomme.

Den ærede sidste Taler har grundigt og klart bevist, at der ikke vilde være nogen Ulykke paa Færde, hvis vi ikke fik denne Anstalt og ikke kom af med disse mange Penge. Dog saaledes som Stemningen har været i Udvalget og ogsaa her i Tinget, og efter den Tale, vi have hørt fra forskellige Sider, have vi ikke villet paatage os noget Ansvar for, at denne Anstalt ikke blev oprettet, og da Forslaget om, at der skulde gives Betaling for Serum, fremkom, mente jeg ogsaa for mit personlige Vedkommende at kunne gaa med til Lovforslaget, men jeg gjorde det nødtigt, det vil jeg ærlig tilstaa. Saa sagde jeg imidlertid, at skulle vi virkelig gaa til dette Anlæg, skulle vi saa ikke samtidig være saa fornuftige at lægge Anstalten i Aarhus i Nørrejylland's Hovedstad? Dette førte mig saa ind paa den Tanke, at kunde vi faa gratis Grund derovre, hvad jeg tror at vide, at vi kunde faa, vilde det være det naturligste, at vi gik den Vej. Den ærede Ordfører, hvis Tale jeg paahørte med Opmærksomhed, sagde noget ganske mærkeligt. Han begyndte nemlig med at bevise, at det ikke var nødvendigt, at denne Anstalt laa sammen med bakteriologisk Institut, og det gjorde han, fordi Forslaget jo gaar ud paa at flytte bort fra den og ud i et Morads paa Kristianshavn, og saa endte han til syvende og sidst, da han omtalte min Ændring, med at sige, at Anstalten ikke kunde komme til Aarhus, fordi vi skulde have Forbindelse med bakteriologisk Institut. Nu siger jeg, at jeg kunde forstaa, hvis de Herrer havde kunnet finde en Byggeplads,

hvor vi fremtidig kunde have samlet Institutet med andre videnskabelige Institutioner, at de af den Grund fastholdt Stedet, ligesom de gjorde i sin Tid, da der var Tale om Landbohøjskolens Flytning, den Gang vi havde den store Udvidelse af den under Forhandling. Det blev da hævdet — og med Rette efter min Mening — at vi bleve nødte til at beholde den i Kjøbenhavn, fordi den havde en Del Lærerkrafter fælles med andre Institutioner. Men naar Forholdet er det, at vi skulle den her omtalte Institution fra bakteriologisk Institut og lægger den i et Morads paa Christianshavn, ser jeg virkelig ikke nogen fornuftig Grund til, at vi ikke lige saa godt kunne lægge Serumanstalten et andet Sted i Landet som f. Eks. i Aarhus. Der er jo akkurat lige saa langt fra Kjøbenhavn til Aarhus som fra Aarhus til Kjøbenhavn, og naar Lægerne skulle have Serum, vil det ikke være en Smule mere Ulejlighed at rekvirere det fra Aarhus end at rekvirere det fra Kjøbenhavn. Jeg har derfor ment, det var paa Tide ogsaa ved denne Lejlighed at slaa til Lyd for, at vi ikke skulde dyngte alt muligt sammen i Kjøbenhavn, især naar det er af den Slags Ting, som lige saa godt og bedre kunne ligge andre Steder. Der er saa mange af mine politiske Modstandere, der især i Fortiden — jeg tror, de have faaet over Fingrene, saa at de ikke ere saa rapmunde, som de have været — have haft travlt med „Kjøbenhavneri“ og have troet at kunne skade mig og mine Meningsfæller i det storpolitiske Arbejde ved at raabe Ordet „Kjøbenhavneri“, men det har jeg nu ikke regnet for noget, og det danske Folk har Gud ske Lov heller ikke været saa taabeligt at bryde sig om den Slags Vaaben. Der er andre praktiske Ting, der foreligge, og noget saadant foreligger her, naar vi skulle have et saadant Institut oprettet. Kjøbenhavn er den største Hovedstad i Verden i Forhold til Nationens Folketal, og denne Sammenbygningen af alt her er baade aandeligt og materielt en Ulykke ikke alene for Landet i dets Helhed, men ogsaa for selve Kjøbenhavn. Jeg har derfor ment, der var en naturlig og rimelig Grund til at lægge Anstalten et andet Sted. I Særdeleshed efter at det høje Ting har hørt, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) har anført, forekommer det mig, at Tinget maa være enig med mig deri. Han siger, at det er en meget usund og daarlig Grund, og vi vide alle, som have været ude for at se paa den, at det er en